

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ES NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ES KIADÓHIVATAL:
SZÉCHENYI-UTCA 45. — WAGNER ES SZELÉNYI NYOMDA.
A LAP MEGJELEN MINDEN SZERDÁN ES SZOMBATON.

Felelős szerkesztő és kiadótalajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2.50 frt. Negyedévre 1.25 frt
Egyes szám ára 7 kr.

Kossuth Ferencz levele.

A miskolczi függetlenségi párt üdvözlő és bátorító nyilatkozatára *Kossuth* Ferencz, mint az országos függetlenségi párt elnöke, az alább következő levelet intézte *Bizony* Ákoshoz, a miskolczi függetlenségi párt elnökéhez:

Igen tisztelt Elnök ur!

Fogadja, és adja át a miskolczi függetlenségi párt hazafias tagjainak hálás köszönetemet azért, hogy kötelességszerű küzdelmünkben bátoritanak és velünk együtt éreznek.

Küzdelmünk célja nemcsak az, hogy érvényre juttassuk elveinknek egyik sarkalatos részét, melynek megvalósíthatását a fennálló törvények is megengedik, sőt a bekövetkezett viszonyok közt parancsolólag követelik; de küzdünk azért is, hogy fennmaradjon a törvények szentsége és hogy személyi vagy pártérdek, vagy pedig opportunitás kedvéért *ne lehessen a törvények értelmét megingatni és a törvényeket kijátszani, vagy lábbal tiporni.*

Midőn a törvény védelmében fegyverben áll az országgyűlési kisebbség, *nem sérti meg a többség jogát, mert e jog csak a törvények keretén belül érvényesíthető, s a törvények ellen érvényesülnie nem szabad.*

Midőn ilyen erőszak ellen küzd a kisebbség, nemcsak jogát gyakorolja, de kötelességét teljesíti: *oly kötelességet teljesít, melyet az ország minden lelkiismeretes polgárának vele együtt teljesítenie kell.*

Örömmel látom, hogy kivették Önök is részüket e kötelességteljesítésben, midőn véleményüket erélyesen hirdették.

Köszönetem ismételéssel maradok az elnök Ur

őszinte tisztelője

Budapest, 1899 január 5-én.

Kossuth Ferencz.

Fizessünk-e adót?

Most, mikor az alkotmány felfüggesztésével a kormány a törvénytelen állapotára lépett, országoszerűen az a kérdés foglalkoztatja az elméket, hogy: kell-e, szükséges-e, kötelesség-e, hazafias dolog-e megfizetni az adót és másfajta kincstári követeléseket: bélyeget, az úgynevezett százalékokat, fogyasztási és

boritaladót és az Isten a megmondhatója, hogy mi minden egyebet?

A közvélemény még akkor is önkéntelenül tárgyainá ezt a kérdést, ha a pénzügyminiszter maga ki nem mondta volna, hogy a törvénytelen állapot ideje alatt nem szabad a kincstári követeléseket kényszer útján behajtani. Azonban annál inkább érdemes a megbeszélésre ez a dolog és nekünk, mint a közérdek hivatott örének, annál inkább feladatunk és kötelességünk foglalkozni vele, mivel a kormány azzal a cselekedetével, hogy a behajtási eljárást felfüggesztette és az adóvégrehajtóknak vakációt adott, önmaga beismeri, hogy az adófizetőktől a különféle közszolgáltatásokat nincs joga követelni.

Ha már most egész tárgyilagosan, minden párt szemponton felülemelkedve vizsgáljuk a kérdést, föltétlenül el kell fogadnunk azt az elméletet, a melyet *Bartha Miklós* az ő vaslogikájával a következőképp állított föl:

„Az adók és a másfajta kincstári jövedelmek nem egyebek, mint eszközök a kormány kezében a kormányzásra; olyan nélkülözhetetlen eszközök, a melyeknek hiányában uralmát képtelen föntartani. Minthogy pedig ez a kormány, a mely most fölöttünk hatalmaskodik, alkotmányunkat fölfüggesztette, sarkalatos törvényeinket lábbal tapodja, s így a legbecsesebb közjaveségét támadta meg, — annak okáért nemcsak jogunk, hanem egyszersmind hazafias kötelességünk megtagadni ettől a kormánytól a fentartás és uralkodás eszközét: az adót.“

Olyan kézzelfogható igazság ez, a melyhez kétség nem férhet; a mint például egészen bizonyos, hogy *okos ember, mikor a háza ég, nem rak szalmát és nem önt olajat a tűzre, hanem azon dolgozik, hogy a pusztító elem minél kevesebb tápanyagot találjon.*

Jól megfontolt tanácsunk tehát az, hogy míg a törvénytelen állapot tart, *senki ne fizessen állami adót és semmiféle kincstári követelést.* Csak így törhetjük meg a nyakaskodó kormányt és így kényszeríthetjük kapitulációra Bécset.

Volt erre már példa, nem is olyan régen: a *Bach-féle* abszolútizmus korszakában. Az akkori kormány nagy szorultságában még a katonasággal is egzekváltatta az adót, de minden erőszakoskodása meghiusult a nemzet tör-

hetetlen ellenállásán, s a nagybatalmu földi gondviselés végre is kénytelen volt helyreállítani az alkotmányt és a törvényes jogrendet.

A mostani kormány hivei azzal iparkodnak adófizetésre csábítani a népet, hogy ha majd vége lesz a törvénytelen állapotnak, s az adóvégrehajtók ismét elkezdi a fejünk alól huzgálni a párnát, akkor az elmaradt adók után busás kamatot kell fizetni. Hát ez egyszerűen nem igaz. *Az olyan követelés után, a mely még esedékessé nem vált, senkitől sem lehet késedelmi kamatot követelni.* Már pedig az adó ma nem esedékes, mert nem tartozunk fizetni, a kormány pedig nem jogosult követelni. *Ha tehát nem jár a tőke, akkor még kevésbé jár a kamat.* A kamattal való ijesztgetés tehát meg ne téveszsze még azokat a boldog halandókat sem, a kiknek fölösleges pénzük van a ládafiában.

Egészen más a községi adó.

Az törvényesen, az önkormányzati hatáskörben meg van állapítva; s így azt még végrehajtás útján is joga van rajtuk behajtani a községnek.

De ha nem volna is joga, akkor is a saját jól felfogott érdekünk azt parancsolja, hogy a mennyire módunkban és tehetségünkben áll, a saját jószántunkból is fizessük meg a községnek, a mi a községé.

Mert ha a község közjövödelmei a kellő mértékben és a kellő időben be nem folynak, akkor a község kénytelen szükségleteit kölcsönpénzből fedezni. Ebből a jóból pedig a kelleténél már is több van a nyakunkon.

Nem fizetik az adót. A „Borsodmegyei Lapok“ tegnapi számában nagy örvendezések között hirdeti, hogy Miskolcz város lakossága az ex-lex állapot dacára egymás hátán tolong az adóhivatalba, hogy adóját kifizesse és hivatalos statisztikai kimutatásokra hivatkozva állítja, hogy „semmivel sem volt kevesebb az év első négy napján az adóbevétel, mint más rendes körülmények között“. — A t. laptárs még ezen a téren is tevuttra akarja vezetni a közönséget. A mit állit, abból egy szó sem igaz. Tessék csak besétálni az adóhivatalba. Mi bementünk és láttuk, hogy ott bizony egy lelek sincs, a ki adót fizetne. A terem csak úgy kong az ürességtől. Az adótisztek egymásra nézve várják a jószerecsét, hogy jön-e már valaki? A hivatalos statisztika azt mu-

tatja, hogy most, az év elején, naponta alig foly be 120—150 frt, míg más körülmények között az évnek ebben az időszakában naponta ezrek folytak be. A ki meg akar győződni a felől, mi mondunk e igazat vagy a „Borsodmegyei Lapok”, az fáradjon be az adóhivatalba.

Karcolatok

Lánczi Leó és Szemere Attila urak parlamenti szerepléséről.

„Miskolc város szabadelvű pártja nem csak helyesli, de teljes mértékben magáévá teszi Szemere Attila álláspontját. Nem akad a pártban csak egy is, a ki büszkén és önértékeléssel ne emelné fel szemét arra a férfias és hazafias eljárásra, melyet képviselőink az alkotmányosság s a parlamentarizmus megmentése céljából a nehéz parlamenti idők legutóbbi harcában kifejtettek”.

Ezt a bolond mesét eresztette szélnek a „Borsodmegyei Lapok”; azt gondolván az ő jámbor elméjében, hogy akad Miskolcra olyan tökkel ütött ember, ki elhiszi. Ha igaz volna és nem mese, akkor a t. szubvenziós újságnak kötelessége lett volna referálni arról a pártgyűlésről, a hol ezt a nagy bizalmat és őszinte ragaszkodást dokumentálták. Kötelessége lett volna közölni azoknak a neveit, a kik a bizalmi nyilatkozat kfejezése alkalmával a pártgyűlésén jelen voltak. De ezeket mind nem cselekedte. És a míg ezeket meg nem cselekszi, Miskolcra minden józan gondolkodású ember *alaptalan koholmányoknak* tartja a bizalmi nyilatkozatról szóló mesét.

Nem többet, csak legalább *tíz* szabadelvű polgárt nevezzen meg a fenttisztelt lap, a kik a Lánczi Leó és Szemere Attila uraknak szóló bizalmi nyilatkozatban részesek; ez nekünk tökéletesen elég lesz. Nagyon szeretnénk ismerni, színről-színre látni azt a *tíz* miskolczi magyart, a kik a fenttisztelt uraknak parlamenti szereplését és viselt dolgait helyeslik és teljes mértékben magukévá teszik.

*

Mik legyenek ezeknek az uraknak viselt dolgai? Röviden elmondjuk.

Minden maga fejével gondolkozó ember tudja ebben az országban, hogy az összes parlamenti bonyodalom és minden zürzavar az *önálló vámterületen* fordul meg.

A magyar kormány 1896. év december 1-én felmondta Ausztriának a vámszövetséget. A vámszövetség 1887. év folyamán az ausztriai zavaros viszonyok miatt meg nem kötött és így Magyarországnak a vámsorompót 1897. év december 31-én föl kellett volna állítani. De nem állította föl, hanem az 1898. évi I. t. cikkben ugyanezen év május 1-ig halasztást adott a törvényhozás, azzal a kikötéssel, hogy ha addig az ideig nem jön létre a vámszövetség, akkor a kormánynak kutya kötelessége lesz az önálló vámterület létesítéséről szóló törvényjavaslatot az országgyűlés elé terjeszteni. Akkor Magyarország népe ujjongott örömeiben: Na hála legyen az gondviselésnek, csak-hogy ezt is elértük, ime a magyar nemzet gazdasági önállósága a törvényben biztosítva van. Bánffy Dezsőtől le egészen a köporosi kapáspolgárig mindenkit elfogott az örömláza. A vármegyék egytől-egyig mind hála-feliratokat terjesztettek a parlamenthez, melyekben lelket megindító ékes dicsőimuszokat zengedeztek az önálló vámterület üdvös voltáról. „Magyarország csak az önálló vámterület alapján lehet boldog és gazdag!” Igy kiáltott fel minden magyar, a ki csak a száját mozgatni bírta.

*

Nem sok idő telt el ezután, a midőn Bánffy Dezső hazaérkezvén Bécsből, összehívta az ő hűséges bandáját és imígyen szólott hozzájuk: „Fiúk! nagy baj van. Bécsben az *intéző körök hallani sem akarnak az önálló vámterületről*. Most már mi a menydörgős ménkőt csináljunk? Két ut áll előttünk: vagy le kell mondani a kormánynak s itt hagyni a hatalom kincses ládáját, vagy pedig oldalba kell rugnunk a törvényt. Mondjátok meg azért én szerelmes fiaim és *drága* magzataim, mit cselekedjünk?”

A hű fiak és drága magzatok pedig minden gondolkodás és lelkifurdalás nélkül eképen szólának: „Micsoda? Hogy mi itt hagy-

juk a hatalom kincses ládait, a konczokat és zsiros falatokat? Olyan nincs a sifonérban! Kell az ördögnek az önálló vámterület, nekünk ugyan nem kell, sohasem is kellett se testünknek, se lelkünknek. Le vele! Le azzal a törvényt! Rugjuk, rugjuk mindnyájan egyakarattal!”

Ekkor Bánffy Dezső, mint egy hős gladiátor, a porondra lépett és nagyot rugott a törvényen.

— Rugjad te is, Leó!

Leó neki rugaszkodik és oldalba rugja.

— Rugjad te is, Attilus!

Attilus még nagyobb rug rajta. És így sorban mindnyájan nagyokat rugnak és keresztülgázolnak a törvényen.

Ez volt a fenttisztelt uraknak az első parlamenti szereplése. A második hasonlatos ehhez. No de erről majd később.

*

Minekutána így keresztülgázoltak a törvényen, azon gondolkodtak, hogy gyalázatos cselekedeteikre micsoda métséget hozzanak fel az ország előtt. Nagy bölcsen kifundáltak, hogy ők a törvénynek ezen kifejezése alatt: „önálló berendezkedés”, nem az önálló vámterületet értették Mily hülye okoskodás! Hát lehet-e önállóan berendezkedni a közös vámterületen?

A képviselőház ellenzéke átlátott a szítán. Láta, hogy a kormánypárti érdekszövetkezet *ki akarja játszani a törvényt*. Hatalmas hangon odadörögte tehát, hogy: *nem engedjük!* A törvény nem subagallér, hogy azt, a mikor akarjuk felvesszük, a mikor akarjuk, sárba tapossuk. A kormány és bandája rá sem hederített az ellenzék folytonos figyelmeztetésére, hogy: mi lesz hát azzal a törvényt, hagyta az ott heverni a sárban. Ekkor azután megkezdődött az ádáz harc, melynek részletei mindnyájunk előtt ismeretesek. Persze az tetszett volna a kormánynak és bandájának, ha az ellenzék is épenugy, mint ők, neki rugaszkodik és sárba tapossa a törvényt. Ugyan t. szubvenziós, nem ez lett volna-e az arczpíró látvány?

*

A harc tüzeben Bánffy Dezső ismét összehívta az ő hűséges bandáját és imígyen szólott hozzájuk: „Fiúk! Megint nagy

TÁRCZA.

Pusztá templom.

Csendes falu felett, gyepes domboldalon, Sötéten tűnik fel mohtakart romhalom, Mintha átok alá volna talán vetve, Tüske, galagonya úgy bekerítette.

Dacozva idővel s pusztító viharral, Magasan kinyulva, — áll egy szövegetfal. Kiállott kövére fűbenőtt ormának, A fáradt madarak megpihenni szállnak.

A bámészködő fal repedéseibe, Csirpelő verebek csapata fészkelte be. Néha nagy robajjal lehull egy faldarab, És s hóviz mossa, az idő meg halad.

Templom volt valaha, régi jó időben, Haragszó, zsolozsma elhangzott már régen. A kik ide jártak az Urat keresve, Néhol még meglátszik sirhalmaik helye.

Hogyan s mért pusztult el? Azt senki sem tudja, Csak az az öreg domb . . . az sem mondja soha, Meg az a mohos rom, — mind szótlannul állnak, Tanujelként a mulandóságnak.

Nagy Ferencz.

A válasz.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —
Irtá: Berger Lajos.

. . . A fiatal ember pontban nyolcz óra-kor megjelent a kis menyecske páholyában, mert hát akkora volt rendelve.

Nem volt félős kifejezés az arczán, a mikor odahajolt a menyecske fölé.

— A válaszáért jöttem, asszonyom!

A szegény megtette azt a bolondot, — enyhítő körülmény a számára, hogy borgőzös fejjel történt — hogy a mikor egy fekete éjszakán elhaladt a Csáporyné ablaka alatt, azt gondolta magában, hogy milyen gyönyörűség lehet ennek az asszonynak az ajkáról a szidás is, — hát még a csók!

És ezt a gondolatot másnap egy négy oldalas szerelmi vallomás követte s a szerelmes levelet egy másik kis levél — vissza, a mely ide rendelte a páholyba a szerelmes Rómeót a válasz átvételére.

És a szép menyecske nem szidta össze a szerelmes lovagot, hanem válaszolt neki. — Diskrét leszek, asszonyom és hallgatni fogok — mondotta a fiatal ember a szép asszonynak.

— Tehát: leánykoromban udvarolt nekem az a Sipos — kezdte a nő s bizalmasan hajolt a férjéhez. Igen, udvarolt s már nagyon intim lett közöttünk a viszony és számítottunk is rá, hogy megkéri a kezemet. Midőn azonban megtudta, hogy atyám vagyónából — a hies Bélay vagyónból — már csak annyi van, a mennyivel a hitelezőket egy időre meg lehet némitani s miután nem annyira a kezemet óhajtotta, mint

inkább a remélt hozományt — szakított — s minden szó, minden bucsu nélkül eltavozott a városból. Nem mondom, kissé busultam utána; de ne higgye, hogy szerettem: — tudja, olyasfélét éreztem, mikor elhagyott, mint a midőn egy kis gyermek elveszti a játékbabáját. „Gombház . . .” — Csodálkozik rajta, hogy nevetek? Nevetnem kell barátom, mert az a bizonyos „gombház”, a ki megkérte a kezemet, a férjem: Csápori volt. Nem volt már fiatal, sem pedig szép és én nem is akartam hozzá menni, de az a körülmény, hogy atyámat a vagyoni bukástól mentem meg, arra készítetett, hogy feláldozzam magam a gazdag Csáporynak. Elhatároztam, hogy bármiképen is, de megbosszulom magam Siposon, a ki mindennek okozója volt. Esküvő után ide jöttünk lakni. Sokáig nem tudtam megbárátkozni a férjemmel, de miután láttam, hogy nem változtathatok a dolgon, megszoktam a szeszélyeit és beletörődtem a sorsomba . . . A következő nyáron fűrdőre mentem férjemmel. Ott volt Sipos is. Gyakran találkoztam vele s barátságot szinletem. Sokszor sétáltunk egyedül és beszélgettünk a régi időkről. Ismét udvarolni kezdett. Azt gondolta, hogy oly könnyen sikerül a meghódítás, mint leánykoromban, de csalatkozott. Végre elérkezett a pillanat, hogy véget vessek tolokodásának és bosszút áll-

baj van. Ezek az ellenzéki fenegyerek nem engedik, hogy az önálló vámtérület biztosításáról szóló törvényt tisztelettel félretegyük. E miatt megakadályoznak benneteket, hogy az indennitit, költségvetést és a provizoriumot megszavazzátok. Most már megint mi a mennydörgős ménkőt csináljunk? Költségvetés, vagyis pénz nélkül nem kormányozhatok. Üres kamarának bolond a gazdasszonya. Mondjátok meg azért, én szerelmes fiam és drága magzataim: mit cselekedjünk?

Ekkor elősöfordála a vén *Tisza* Kálmán, a kitől származott vala eddig minden politikai bűn és romlottság és eképen szóla: „Mire való ez a nagy tusakodás? Avagy nem a miénk-e az ország és a hatalom, melyet csengő pénzen megvásároltunk? Mit nekünk a törvény, a parlament? Semmi, csak hitvány szappanbuborék, melyet egy lehelletünkkel elfújhatunk. Mi az ország urai és parancsolói ezennel felhatalmazást adunk Bánffy Dezsőnek, hogy ő *törvény nélkül* könyökig markolhasson az ország pénzébe és felelősség nélkül oda tehesse, a hová akarja. No, van-e köztetek olyan, a kinek az én javaslatom nem tetszik? Vigyázzon kiki a maga bőrre és arra a *lejárati nélküli váltóra*, a mely a választások költsége fejében zsebünkbe került, mert baj lesz!”

Sokan felháborodának erre a rettentő beszédre és imigyen szólának: „Ne vigy miniket uram akisértetbe! Elég volt már az a törvénytelenység, melyet eddigelé elkövtünk. De mindennek meg van a határa. A mit te, tisztos, ősz férfiú kivánsz, az már nem törvénytelenység, az annál is több, az a magyar nemzet legféltettebb kincsének, *alkotmányának lábba taposása*. Ezen az uton mi titeket nem követhetünk. Alászolgája!

És a mikor ezeket mondták volna, kimenének a Lloyd-klubból. Még a port is leverék saruikról, mely ráragadt vala.

Azok pedig, a kik bentmaradának, nagy örömrivalgással vállalkra emelék *Tisza* Kálmánt és Bánffy Dezsőt s háromszor a teremben körülhordozák, mialatt szüntelen ezt ordítják: *Le az alkotmánnyal! Éljen az abszolútizmus!*

jak. E végből egy napon levélben értesítem, hogy a délutáni órákban — miután férjem nem lesz idehaza — elvárom... A délután eljött és Sipos sem késett. Már jó ideje ott sétált a lakás előtt, várva a jeladást, a mikor bejöhet. Ekközben azonban felhívtam férjem figyelmét Sipos várokozása iránt és eladtam neki a dolgot. Rábeszéltem, hogy vonuljon vissza a melékszobába, miközben én jelt adok Siposnak, hogy bejöjjön. Sipos csakugyan bejött. De alig voltunk pár percig, férjem megjelent és dühös szavakkal kérdezte Sipos jelenlétének okát. Az annyira zavarba jött, hogy nem tudott szóhoz jutni. Férjem erre — miután látta, hogy felvilágosítást nem nyer — még dühösebb lett — és képzelje mit tett?

— Nos, mit?

— Behívatta a szolgálkat és Sipost — a hogy önök mondják közönségesen — kidobatta. Értse meg kérem jól — *kidobatta*.

A fiatal ember nem kaczagott ezen a kis mesén, hanem kifogástalan meghajlással köszönte meg a szép asszony „bizalmát.”

— Köszönöm, asszonyom, jobb választ igazán nem adhatott volna. Adieu!

... A mikor lefelé haladt a lépcsőkön, még hallotta a szép kis menyecske csengő kacagását.

Mikor pedig a diadalmenet véget ért, Bánffy Dezső ismét a porondra lépett s így kiálta fel: „Vesszen tehát az alkotmány! Ime én egyet rugok rajta.” És rugott.

— Rugjad te is, Leó!

Leó nagyot rugaszkodik és oldalba rugja.

— Rugjad te is, Attila!

Attila még nagyobb rug rajta. És ekképen mindnyájan nagyokat rugtak és keresztülgázoltak az alkotmányon.

Ez volt a fentisztelet uraknak második parlamenti szereplése. Hogy ezeken kívül más egyebet is cselekedtek volna, erről mélyen hallgat a krónika.

No, hát szeretnénk színről-szinre meglátni azt a legalább tíz miskolczi szabadelvű polgárt, a kik a fentisztelet uraknak eljárását helyeslik s azt magáévá teszik. *Önérdek nélkül* ilyen eljárásra igaz magyar nem vállalkozik. A ki önérdék nélkül cselekszik a haza szent érdeke ellen, azt bátran — *mutogatni lehetne*.

Azt a táviratot, melyet a fentisztelet uraknak elküldtek, úgy gondoljuk, *Lichtenstein* József ur, mint a párt elnöke, aláírta.

En istenem, ha eszembe jut, hogy az önálló vámtérület üdvös voltáról *Lichtenstein* József beszélt előttem legelőször, mikor országgyűlési képviselő volt. Azelőtt soha hírét sem hallottam ennek a dolognak. Ő tanított meg engem arra, hogy az önálló vámtérület létesítése milyen áldás volna az országra. *És ma épen ő üdvözli azokat az embereket, a kik, csak azért, hogy az önálló vámtérület ne létesüljön, készek lábbal tiporni törvényt és alkotmányt!*

Hja! Tempora mutantur et nos mutamur in illis!

—t.

Mit tárgyalt a város?

— Városi közgyűlés. —

Nagyon élénk és népes közgyűlést tartott szombaton, e hó 7-én délután 3 órakor Miskolcz város képviselőtestülete.

A napirend során sok érdekes és fontos tárgy került tanácskozás alá, de legérdekesebb volt a *zöldfa építkezési ügyben* beterjesztett leszámolás. A városatyák már szinte megszokták, hogy a tárgyak egymásután csendben és nyugodt kedélyhangulatban intéztek el. A főjegyző előadja az ügyet, a polgármester megmagyarázza és az egész gyűlés rámondja, hogy „helyes”.

De ennél az építkezési ügynél nem így történt. Se azt nem mondta a közgyűlés, hogy „helyes”. se azt nem, hogy „nem helyes”. A városi képviselők meglepetten és izgatottan néztek egymásra, mintha csak azt mondták volna: „Micsoda dolog ez? Mi ilyenekhez nem vagyunk szokva!” Hiba, mulasztás követtetett el, a mi miatt a városnak 7113 forint építkezési költséget kell utánfizetnie; és mindezekre a közgyűlés csak annyit mondott ki, hogy „*jövőre ilyenek ne történjenek*.”

Az ilyen ügyeket más városban nem így szokták elintézni. Más városban a hibát vagy mulasztást elkövetett tisztviselőnek meg fogják a gallérját és azt mondják neki: „Hibát tettél, mulasztást követtél el, tehát számolj érte!” Fegyelmi vizsgálat alá vonják és a birságpénzen felül megfizettetik vele a városnak okozott károkat is.

A szóban forgó építkezésnél nem tűnt ki, hogy ki a hibás. A polgármester azt mondta, hogy Adler Károly főmérnök a hibás, a ki a tervet és a költségvetést felületesen, nem kellő gondossággal készítette el. *Adler* Károly főmérnök azzal védekezett, hogy ő nem hibás, mert neki nem adtak elég időt a terv és költségvetés elkészítésére, azokat nagy zaklatások között ugyszólván kutyafuttában kellett elkészítenie.

A képviselőtestületnek ebben az esetben az lett volna a kötelessége, hogy az ügy

megvizsgálására egy bizottságot küld ki, a mely bizottság kideríti, vajjon van-e ebből a dologból kifolyólag kára vagy anyagi hátránya a városnak? Ha van, hát kit vagy kiket terhel a felelősség? Ha mindezeket kideríti, jelenti a közgyűlésnek, hogy: ime ez vagy ezek hibások, itélj fölöttük! Hanem így futni engedni azokat, a kik — felelősségre vonhatók és csak annyit mondani, hogy jövőre ilyenek ne történjenek, ez nem felel meg az igazságos és törvényes eljárásnak. Az ilyen határozatért a felsőbb hatóság és a város közönsége is felelősségre vonhatná a képviselőtestületet, melynek tagjait azért küldi a választó polgárság a város tanácskozó termébe, hogy a tisztviselők ténykedéseit ellenőrizzék. Az adófizető közönség nem azért hordja a maga filléreit a közkasszába, hogy abból egyes tisztviselők mulasztásai és baklövésai után származó károk fedeztessenek. Vigyázni kell nagyon az ilyen dolgokra, mert ha a képviselőtestület futni engedi a kárt okozókat, a fokozatos felelősség elve alapján *maguk a városatyák nyitják meg az erszényeiket!*

A közgyűlés lefolyása a következő volt: *Soltész* Nagy Kálmán polgármester a beállott új év első közgyűlése alkalmából boldog új évet kíván a közgyűlés tagjainak. Kívánja, hogy legyen boldog a magyar haza, fejlődjék és virágozzék Miskolcz városa! (Lelkes éljenzés).

Ezután a *legtöbb adót fizető* özvegyek és jogi személyek képviselőit jelentették be. Özv. Máhr Károlynét *Mezey* Pál, özv. Pollák Mórénét *Kohn* Herman, özv. Kun Jánosnét *Lengyel* Lajos, özv. Bató Istvánnét *Molnár* Bertalan, özv. Holländernét dr. *Genesi* Samu, özv. Xantus Jánosnét *Xantus* Gábor, az ev. ref. egyházat *Nagy* Ignác, a színházrésztársaságot ifj. *Kun* Bertalan, a takarékegyületet *Prevosztí* Oszkár, a Borsod-Miskolczi gőzmalom *Schrecker* Lipót igazgató képviseli. Felebbezés folytán az alispán *Forster* Rezsőt, *Grüncwald* Jakabot és *Blechner* Adolfot a névsorba felvétetni rendeli. Pollák Lajos, dr. Grosz Viktor és Zelenka Pál kijelentik, hogy ők, mint virilisek, kívánják jogaikat gyakorolni, miért is helyükbe, mint legtöbb szavazatot nyert póttagok: *Bátorffy* Ferencz, dr. *Szentpály* István és *Herbst* Ignác behivatnak.

Az új *esküdtészi eljárásról* szóló törvény értelmében az *esküdték névsorát* elkészítő bizottságot január 1. és 8-ika között kell megalakítani; miért is a polgármester a bizottság tagjaiul — mint olyanokat, a kik *legjobban ráérnek* — *Ujházi* Kálmánt, *Wächter* Vilmost, *Kafka* Ignácot és *Frankfurter* Sándort hozza javaslatba. A közgyűlés nevezettéket nagy derűtség között megválasztja.

A *kórházai telek* ügyének rendezése céljából dr. *Tarnay* Gyula alispán széphanu átiratot intézett a közgyűléshez, melyben köszönete és elismerése mellett tudomásul veszi a városnak azt az ajánlatát, hogy a kórház építési céljaira 5000 frtot és a Gordon-utczai telkéből 5 hold területet átengedett. A felajánlott telkek értékét azonban leszállítja az, hogy a járványkórház a telek közelében marad. Nem kívánja Miskolcz városának nagyobb megterhelhetőségét; csak annyit kér, hogy a járványkórház telkén kívül ne csak az 5 holdat, hanem az egész telket bocsássa a város a kórház rendelkezésére. Ez a kérelme már csak azért is méltányos, mert ha a kórházat oda építették volna, akkor az egész telket elfoglalták volna.

A közgyűlés egy bizottságot küldött ki, mely ez ügyben a megyével a tárgyalás fonálát fölveszi.

A forgó-hidtól a Belegrad-utcza hidig terjedő *pecze-meder* szabályozása ügyében kimondta a közgyűlés, hogy a Szinva szabályozása kívánatos s ez ügyben az előmunkálatok megtételét elrendelte.

Városunk lakosainak rohamos szaporodását mutatja az a körülmény, hogy a husszükségletet a most rendelkezésre álló eszközök keretén belül kielégíteni nem tudják. E célból a közgyűlés feliratot intéz a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, hogy a *havi marhavásárok szaporítását* engedje meg. A közgyűlés azt kéri, hogy a hónapoknak ne csak első szerdáján, hanem minden harmadik szerdáján is lehessen baromvásár.

Miskolc város kulturális színvonalának emelése céljából *Soltész* Nagy Kálmán polgármester egy *városi muzeum* felállítására iránt tesz javaslatot. Minthogy azonban Miskolc városa a maga erejéből ezt létesíteni nem tudja, indítványozza, hogy az ügy támogatására Borsodvármegye közönsége is fölkérésék. A vármegye közönségének bevonása céljából intézzen a közgyűlés feliratot a törvényhatóságokhoz, hogy az a maga kebeléből közös tanácskozásra egy bizottságot küldjön ki. Indítványozza továbbá, hogy a muzeum céljaira az 1900 és következő években 1%-os pótdadót vetessék ki.

A közgyűlés *Horváth* Lajos felszólalása után a muzeum létesítését és a vármegye fölkérését elhatározta, de az 1%-os pótdadó kivetését jobb időkre halasztotta.

A *villamvasuti és villamvilágítási szerződések* módosítása iránt leküldött miniszteri rendeletek felolvasása hosszabb időt vett igénybe; a városatyák azonban a hosszú létániák után sem tudták, hogy: miről van hat szó tulajdonképpen?

Bizonny Ákos látva, hogy a városatyák nagy sötétségben tévedeznek, fölállott és világosságot gyújtott az elmékben. Megmagyarázta, hogy itt most semmiféle új dolgról nincs szó. A város eredetileg az építési vállalkozással kötött szerződést, a miniszter most azt kívánja, hogy — miután a miskolczi villamos részvénytársaság megalakult — a szerződések erre a részvénytársaságra ruháztassanak át.

Ezt a beszédet azután mindenki megértette és helyeslésének adott kifejezést.

Most következett a *Zöldfa építésének ügyéből kifolyó leszámolás*.

Soltész Nagy Kálmán polgármester előterjesztette, hogy a vállalkozó az épület felépítését 21.376 forintért vállalta el; az építkezés folyamán azonban oly sok többlet munkát kellett teljesíteni, hogy az építkezés összege 28.497 forintra rugott föl. A tulkiadás tehát 7113 forintra megy. Ő ennek a túlnyomórészt okát a főmérnök gondatlan munkájában találja föl, miért is indítványozza, hogy a terv és költségvetés könnyelmű elkészítése fölött a közgyűlés rosszalását fejezze ki.

Adler Károly főmérnök előadja, hogy a megrovást nem érdemli meg. Ő részéről csak annyi tévedés történt, hogy a falak felmagasítását nem számította, mely 1700 forint különbözetet tesz ki. Ezt nyíltan ismeri. De ebben is kimenti őt az a körülmény, hogy a terv és költségvetés elkészítésére nem adtak neki kellő időt, azt csaknem gőzerővel kellett elkészítenie. A többi túllépésnek ő nem oka. Hogy az alapfalazat bedőlt, az árnyékszék falazata összeomlott, az nem az ő hibája, mert a föld gyomrába nem láthat be. Arról sem tehet, hogy a loavató bizottság elnöke: Bacsák ezredes az építés folyama alatt oly sok változtatást kívánt, melyeket a polgármester ur is jóvá hagyott.

Soltész Nagy Kálmán polgármester a főmérnök védekezésére megjegyzi, hogy nem csak a főlemelkedő falazatnál történt tévedés a mérnök ur részéről, hanem az alapfalazatnál is. Azt ő elhiszi, hogy a föld gyomrába nem lát be, de tervet és költségvetést alapozási munkálat nélkül készíteni nem lehet. Azután meg a falak tartósságára nézve is nagy csalódás érte a mérnök urat. Mindezeket a tervező mérnöknek előre látnia kellett volna.

Varajthy István nem tartja hibásnak a főmérnököt, mert elkerülhetetlen, hogy öreg

építkezésnél pótépitkezések ne történjenek. A miskolczi régi házak mind tapolczi puha kőből épültek, melyeknek tartósságába bizni nem lehet. Még a mostani téglaeépítkezésnél sem lehet a költséget előre biztosan megállapítani, itt is történnek pótépitkezések. A gyors munka mellett megeshetik a tévedés. Az a fő, hogy adjanak több időt a terv és költségvetés elkészítésére, hogy pótmunkák ne történjenek.

Kozma Elek a kérdés alaki oldalához szól. Nagyon csodálkozik, hogy ez a dolog, a hol egy 21.000 forintos építkezésnél 7000 forint többlet munkáról van szó, csak most utólagosan kerül meglepetésszerűen a közgyűlés elé. Előlegesen kellene az ilyeneket mindig bejelenteni.

Soltész Nagy Albert: Mióta Miskolczon a technikai ügyeket *Adler* ur vezeti, azóta egyik baklövés a másikat éri. Kezde a fürdő építésénél, folytatva a „Korona“ építésénél és a kövezési munkálatoknál, mindenütt a hibák és baklövésnek nyomára akadunk. Én nem vonom kétségbe a mérnök ur képességét, de a jóindulatát igenis kétségbe vonom. A felmentést most még megadom; de indítványozom: mondja ki a közgyűlés, hogy jövőre az ilyen felelősség mindig a tervező mérnököt terhelje.

Adler Károly: *Soltész* Nagy Albert képviselő urnak jóakaratomat kétségbe vonó nyilatkozatát és minden objektivitás nélkül emelt vádjait visszautasítom. Méltóztassanak az iránt intézkedni, hogy jövőre kellő időt adjanak a tervek és költségvetések elkészítésére.

Végül még *Kaffka* Ignác vette védelmébe a főmérnök ügyét. Mely után a közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy *jövőre a tervek és költségvetések teljes gondossággal és körültekintéssel készíttessenek*.

Steinfeld László és *Mildner* Géza fogyasztási adó-hivatalnokok kérvényére a közgyűlés dr. *Kürsch* Jakab, *Szarka* János és *Bizonny* Ákos pártoló felszólalása után elhatározta, hogy nevezett tisztviselő állását rendszeresíti s nekik a nyugdíj-jogosultságot eddigi 10 évi szolgálatuk beszámításával megadja.

A bérkocsitulajdonosoknak kérvényét, melyben a kocsi elhelyezése ellen panaszt tesznek, a közgyűlés véleményezés végett a főkapitánynak adta ki.

Ezzel a közgyűlés 5 órakor véget ért.

UJDONSÁGOK.

Műkedvelői estély.

— 1899. január 7. —

A miskolczi elemi iskolai tanítók „otthona” javára a „*Jó Barátok*” asztaltársasága szombaton, január 7-én, a Szeles-utcai iskola földszinti termeiben rendkívül sikerült műkedvelői estélyt rendezett.

Ez az asztaltársaság, a mely a nagy nyilvánosság előtt eddigelé ismeretlen volt, most egyszerre előtűnik az ismeretlenség homályából és kivívja maga részére az elismerésnek a legnagyobb nyilvánítását; fényesen beigazolja magasztos célját, mely nem egyéb, mint áldozni a humanitás oltárán, a melynél valóban szebb és nemesebb cselekedet nincs.

A „*Jó Barátok*” asztaltársasága tulajdonképpen egy szoros baráti kör, tagjai leginkább m. á. v. tisztviselők. — a fiatalabb generáció munkás, szorgalmas tagjai, a kik hivatalos elfoglaltságuk, napi munkájuk elvégzése után összejönnek egymás között, hogy rövid egy-pár órát szenteljenek a szép, szívet-lelket nemesítő hivatásnak, a — jótékonyságnak.

A szombati nyilvános szereplés által megismertették magukat a nagyközönséggel, a mely — tekintve a rendkívüli sikert elért első nyilvános szereplésüket — most már érdeklődéssel tekint további működésük elé.

Ennek a sikernek az elérése pedig első sorban is az asztaltársaság két agilis, ügybuzgó elnökének, *Nemes Győző* és *Unger László* m. á. v. hivatalnokoknak az érdeme. Két ambiciózus, törekvő ember, a kik semmi fáradságot nem kímélve és nehézséget nem ismerve rendezték ezt az első estélyt, a mely tanujele fáradozásainak.

Esti 8 órára már teljesen megtelt az iskola mindkét nagy terme, előkelő, disztinyvált közönséggel és pontban 8 órakor megkezdődött az élvezetes műsor, melynek összeállítása és rendezése *Carolus* kollégánkat dicséri, a ki ebben a tekintetben is ügyes és ismert egyéniség.

A műsor első száma *Fuchs* Eugénia k. a. zongora- és *Sándor* Adolf hegedűjátéka volt. „*Romeó és Julia*” operából adtak elő egy részletet rendkívül nagy hatással. Mindkettőjüket a közönség már több nyilvános szereplésből ismeri, — így játékukról szólanival felesleges; — elég az hozzá, hogy a közönség alig akart betelni művészies játékukkal. A második számot *Dévényi* Miklós-nak, lapunk munkatársának szellemes felolvasása képezte. Ötletes kis elbeszélését, a „*Válópör*”-t élvezettel hallgatta végig a közönség. Ezután *Tóth* Béla, *Póta* László, *Szemerédy* László és *Brujman* Lajos, a daláregylet kitérő énekesei adtak elő quartetben egy pár dalt, frenetikus hatást keltve, úgy hogy ezt a számot meg is kellett ismételnünk. Most következett kevés szünet után a műsor legérdekesebb pontja, a műkedvelői előadás: *Condinet* egyfelvonásos „*Valami hibája van*” című bohózata. A kis darabot a szereplők nem várt otthonossággal és oly ügyesen játszották el, hogy nagy színpadon sem lehetett volna különben. *Hámos* Nándorné urnót, ki egy fess, csinos szobalány szerepet játszott rendkívüli érdeklődés között, ügyes játékáért a hallgatóság nyílt színen zajosan megtapsolta, ugyazintén *Szakács* Vilma kisasszonyt, ki a doktorné szerepében nagy otthonossággal sürgött-forogott a kis színpadon. Sok derűtséget okozott *Nemes Győző*, ki egy falusi magánzó mutatót be ügyes maszkirozással. Komikus játéka folyton kacagtatott. *Herman* József a fiatal doktor szerepében szintén hasonló hatással játszott. Általában mind a négy műkedvelő rendkívül ügyes volt s a kis darabot oly mulattatóan és élvezettel játszották meg, hogy a közönség függöny leeresztése után többször kitapsolta őket az ügyes rendezővel együtt. A műkedvelői előadás után *Hámos* Nándor magánjelenete következett. *Ábrányi* Emil „*Krakéler*” című monológját adta elő ügyes felfogással. Elvezetes előadásáért sokáig tapsolták. A műsor végpontját *Róth* Róza k. a. és *Lőrincz* István énekkvettje képezte. *Vidor* Pál népszínművéből, az „*Ingyenlők*”-ből énekeltek dalokat. *Róth* Róza k. a. szép hangja már több estélyen ragadtatta el a nézőt; így volt itt is. A közönség nem akart betelni az énekével, a melynek hatását *Lőrincz* István szép bariton-hangja csak fokozta, úgy hogy ezt a számot is meg kellett ismételnünk. — A nőszereplőket a sok tapson felül a rendezőség díszes csokrokkal lepte meg.

A műsor befejezte után vacsora következett a másik teremben, mialatt emebben a színpadot szétszedték és a helyiséget táncsteremmé alakították. Vacsora alatt természetesen nem hiányoztak a toasztok sem. Első volt a beszédben a tanítói „*Otthon*” elnöke: *Schlesinger* Ármán, a ki az asztaltársaságra, helyesebben a vasutasokra emelte poharát. Utána *Szemerédy* László, a „*Vasuti Folyóirat*” főmunkatársa szólott, éltetve a tanítóságot. *Czövek* Károly az asztaltársaság nevében a jelenlévő hölgyeket éltette. *Dévényi* Miklós pedig az estély rendezőségére s *Nemes Győző* és *Unger* László elnökökre ürité poharát. Ezenkívül még számos beszéd volt, melyeknek minámar véget vetett a tánc megkezdése. *Bogár* Vincze és *Kis* József egyesített

zenekara reggeli 6 óráig huzta a talp alá valót. Az első négyest 96 pár táncolta.

A jó italokat és ételeket Gál Karoly vendéglős szolgáltatta erre az alkalomra berendezett külön tereben, a hol még reggel 7 óra tájban is nagy kelendősege volt a jó daróczi borocskának.

A sikert tekintve — mint halljuk — az asztaltársaság legközelebb ismét egy nagyobb-szabású, jótékony célú nyilvános estélyt rendez — hangversenyyel, tréfás szavalkókkal, zenével és műkedvelő előadással egybekötve.

Tudósítónk, a mennyire lehetett, igyekezett összeállítani a hölgyek névsorát, melyet következőkben adunk:

Tetteyné Kovács Magdolna, Nemes Gyözőné, Hámos Nándorné, Braun Pálné, Geese Istvánné, Karácsonyi Lajosné, Kiss Árpádné, Roma Györgyné, Fuchs Zsigmondné, Thán Józsefné, Berzy Jánosné, Schönbrunn Márkusné, Weisz Lipótné, Schlesinger Ármáné, Brotán Jánosné, Buday Antalné, Nagy Béláné, Marcziniák Károlyné, Óváry Imréné (Onó), Székely Simonné, Portell Jánosné, Elmayer Józsefné, Tretyák Jánosné, Fuchs Napoleonné, P. Szabó Jánosné, Árvay Zoltánné, Kerekes Mártonné, Kiss Béláné, Gaal Károlyné, Németh Lajosné, Grandtner Rajmondné, Szepesti Jánosné, Nagy Endréné, Weltmann Lipótné, Mazár Károlyné, Farkas Elekne, Fekete Sándorné, Kertész Mátyásné, Kovács Lenke, Lányi Teréz, Simon Erzsébet, Kiss Jolán, Tettey Elluska, Unger Irmus, Szakács Vilma (Kolozsvár), Róth Róza, Fuchs Eugenia, Geese Teréz, Geese Erzi, Geese Piroška, Vágásy Ilonka, Roma Etel, Karácsonyi Emilia, Fuchs Janka, Thán Etelka, Berzy Mariska, Fuchs Mariska, Brotán Emma, Buday Jolán, Skultéty Margit, Marcziniák Paula, Stiaszny Ella, Goldschmid Zelma, Schweitzer Lenke, Schweitzer Emma, Czimeth Vilma, Székely Róza, Németh Ilona, Óváry Margit, Elmayer Mariska, Tretyák Emilia, Kloesán Anna, Szabó Erzsike, Ninger Mariska, Kovács Ida, Lányi Elvira, Scinsu Margit, Kiss Klárka, Grandtner Helén, Nagy Giza, Nagy Rebike, Marár Constantin, Farkas Aranka.

Referens.

Mulatságok naptára.

- Január 14-én:** A polgári dalosegylet dal- és táncestélye a Koronán.
- „ **15-én:** Az izr. ipartársulat táncestélye a Seper-szállóban.
- „ **18-án:** Tiszti estély a Koronán.
- „ **21-én:** A miskolczi zeneconservatorium táncszal egybekötött hangversenye saját helyiségében.
- „ **28-án:** Könyvnyomdászok bálja a Seper szállóban.
- Február 1-én:** Tiszti estély a Koronán.
- „ **2-án:** A miskolczi borbély-fodrászok és borbély-fodrász ifjak táncestélye a Koronán.
- „ **11-én:** A róm. kath. nőegylet bálja a Korona szállóban.
- „ **12-én:** A miskolczi mezőgazdák tombolával egybekötött táncestélye a Koronán.
- „ **14-én:** Tiszti estély a Koronán.

— **Személyi hírek.** Báró Vay Béla v. b. t. t., főrendiházi alelnök és báró Radvánszky Béla koronaőr, szombaton és vasárnap városunkban időztek. — Lenkei Lajos pécsi lapszerkesztő néhány napig városunkban időzött.

— **A hírlapirodalom gyásza.** A vidéki hírlapirodalmat nagy és mély gyász érte: Timkó József, az „Abauj-Kassai Közlöny” kiadó-szerkesztője, a vidéki hírlapirodalom elsőrendű munkása, Kassa város tanácsnoka és a függetlenségi párt oszlopos tagja e hó 4-én hirtelen elhunyt. Szívszélhűdés érte hivatalában munkaközben az életerős férfit, a kinek halála gyászba borítja családját, számtalan barátját és az egész függetlenségi pártot. Halála a városban mindenhol őszinte részvétet keltett. Temetése január hó 6-án d. u. 4 órakor igaz és nagy részvét mellett ment végbe Kassán. Az elhunyt

nagy szerepet játszott egy negyedszázad óta Kassa város életében és a polgárság igazi tagját vesztette el benne. Ernyedetlen tisztviselő, hajthatatlan pártember, kitűnő író és lelkes magyar volt.

— **A miskolczi dalaregylet** vasárnap este fényesen sikerült dalestélyt tartott a polgár-egetlet új helyiségeiben. Mind a négy terem telve volt városunk intelligens közönségével, mely nagy élvezettel és zajos érdeklődéssel hallgatta végig a szebbnél-szebb dalokat. A hangverseny este 8 órakor kezdődött és fél 12-ig tartott. A dalaregylet a következő darabokat adta elő: „Csak titokban . . .” „A könyv.” „Miről apám nagy búsan szólt.” „Késő vágó.” „Balatoni nóták.” „Anyanyelvem.” „Ernáni,” stb. dalokat Miskolczi Pál karnagy vezetése alatt. A hangverseny után tánc következett s a kedélyes mulatságnak csak a kora reggeli órák vetettek véget.

— **Eltűnt családtagok.** Ezen a czimen mult számunkban hirt adtunk arról a szomorú esetről, mely Debreczeny Lajos m. á. v. raktárnokot sujtotta, t. i. hogy az elmúlt héten felesége két kis gyermekével nyomtalanul eltűnt. Az eset még mindig nagy izgatottságban tartja a várost, a mennyiben ez eltűntekről eddig semmi hirt tudni nem lehet. Természetesen különféle verziók járnak szájról-szájra. Egyik helyen beszélnek, hogy az asszony a gyermekekkel együtt falura ment el s az egyik Zsolcztát, a másik Dobrát említi, hogy ott vannak — a többség azonban abban a véleményben van, hogy a szerencsétlenek a Sajó hullámaiban lelték halálukat. Hogy melyik az igaz, az nagyon kétséges; tény, hogy az eltűntek mindeddig nem kerültek elő.

— **Az izr. nőegylet** vasárnap este tartotta tombolával egybekötött táncestélyét a Seper-szálló dísztermében kevés, de annál lelkesebb közönség részvéte mellett. Az izr. nőegylet bálja, mely mindig az első elitebálok közé sorakozott a farsangi mulatságok között s vig kedély és fesztelenség dolgában mindig kivívta a méltó elismerést, az idén nem sikerült úgy, a mint remélni lehetett s látogatottság tekintetében jóval mögötte állt a multban rendezett mulatságainak. Hogy mi idézte elő az idén ezt a részvétlenséget, nem értjük. — Nyolcz óra után vette kezdetét a tombola, mely általános érdeklődés mellett mintegy két órahosszat tartott. Utána tánc volt, mely már az éjfél órákban véget ért.

— **A magyar posta.** Általánosan felzudult a közönség azon, hogy a postahivatalban az Ausztriába és külföldre küldött utalványokat csakis német nyelven kiállítva fogadják el. Tartozunk a közönségnek azzal a kijelentéssel, hogy ebben nem a helybeli postahivatal követi el a hibát; mert ők a magyar postai szabályzat értelmében cselekszenek, midőn így járnak el. Érdekes a dologban az, hogy a szabályzat értelmében a külföldről jövő bármely nyelven írott utalványt mi, magyarok, tartozunk elfogadni. Ennyire tudja megvédeni a kormány a magyar nemzet reputációját. Ez a tény is jellemzi a mai kormányzati rendszer szellemét.

— **A gyermek vallomása.** Két hónappal ezelőtt egy nyolcz éves kis fiút — névleg Szántai Józsefet — mellén szurt sebbel szállítottak be a kórházba. Akkor a kis gyermek azt a vallomást tette, hogy egy konyhakéssel játszott és felbukott s a kés úgy ment a mel-

lébe. A kis fiú még most is a kórházban ápolatik, a hol 3 hét előtt a szenvedett szurás miatt nagy műtétet állott ki. Tegnapelőtt szörnyű váddal állott elő a gyermek. Azt mondta ugyanis, hogy nem önmagát szurta ő meg, hanem a saját édes anyja a feletti haragjában, hogy a 8 éves gyermek kis csecsemő testvékéjének sirását nem tudta elhallgattatni, nagy dühében felkapta a konyhakést és a kis Szántai Józsefnek, saját gyermekének a mellébe döfte, mire az anya megijedt és szaladt vele a kórházba; de utközben rájlesztett a gyermekre, hogy ki ne vallja a szörnyű bűnt. Ugyancsak azt is mondja a fiú, hogy egy évvel ezelőtt már egy baltával főbe vágta az anyja, melynek forradása meg is látszik a homlokán. A kir. törvényszék szigorú vizsgálatot indított meg a bűnesetben és a lelketlen anyát vád alá helyezte.

— **A polgári dalosegylet** szombaton este tartja a Korona dísztermében hangversenyyel egybekötött táncestélyét. A kitűnő polgári dalárda hat műnégyest s több népdalegyveleget fog előadni. Az estély iránt meleg érdeklődés nyilvánul.

— **A harmas meg a kilenczes.** A babonás emberek örömmel üdvözlök az új esztendő, mert a kilenczes számot általában szerencsésnek tartják. A 9-es ugyanis háromszoros a 3-asnak, mely régidőktől fogva szent szám, 1899-ben kétszer is megvan a 9-es, sőt a 18 két számjegye ott is 9-et ad, s a három számjegy összege 27, a mi együtt megint csak 9. A 9-es és 3-as számokban való hit nemcsak Európában szokás, a rege szerint még Kinában is. Oly annyira hisznek ott a 9-es szám bűvös erejében, hogy a 10.000 helyett mindig csak — 9999-et írnak.

— **Az a bizonyos köfal** ott a Felső-papszer-utcán még mindig nélkülözi a korlátot, a mely hiány, úgy látszik, a csavargóknak csak előnyére válik. A mult pénteken nevezett utcán ugyanis a késő esti órákban egy utczai csavargó megtámadott egy védtelen öregasszonyt és azt a nála levő ruháktól megfosztotta. Az asszony kiabálására több udvarból segítségére mentek, de a tolvaj már ekkor eltűnt, — leugrott a köfalról és nyoma veszett. Természetes dolog, hogy arra felé rendőrnek hire-banva sincs, így tehát nem csoda, hogy a város kellő közepében az esti órákban gázvilágítás mellett ilyen esetek megtörténhetnek.

— **Hitelesített palaczkok.** A vendéglőkben, korcsmákban és egyéb nyilvános helyeken kimérésre és mértékként használt palaczkok és poharak koronabélyeggel hitelesítetlen való közeledő használata tárgyában kiadott miniszteri rendeletnek mely helyeken való hatálya tekintetében magyarázatképen kijelenti a kereskedelemügyi miniszter, hogy a közeledő hitelesítés csakis a vendéglők, a korcsmák és egyéb oly nyilvános helyekre (bodegák, borozók, mulatók stb.) terjed ki, a hol közönségesen bort vagy sört kimérenek. Erről a miskolczi kereskedelmi és iparkamara ezennel értesíti az érdeklődőket.

— **Buzavásári mizériák.** Nem hisszük, hogy akadna hasonló város, a melyben annyi csirkefogó garázdálkodhatnék kénye-kedve szerint, mint itt Miskolczon. A buzavásártér és környéke valóságos asyluma a csavargóknak és utczabetyároknak, a kik garázdálkodásaikkal az ottani lakosoknak nemcsak sok anyagi kárt, hanem még nagyobb félelmet is okoznak, úgy hogy már az esti órákban azon a tájon soha nem érezheti magát biztonságban a járó-keelő. Tegnapelőtt este is három e fajta ismeretlen alak alaposan elvert a Szeles felé vezető uton egy szegény napszámot, ki épen hazafelé igyekezett. — A rendőrség persze erről mit sem tud, pedig sokkal helyesebb volna, ha ilyen helyeken czirkálna egy-két embere, mint hogy

ott áll tétlenül és gubbaszt a főteczán a kávéházak ajtajai előtt.

— **Arverezés a vasutnál.** Ezennel közírték tétetik, miszerint az üzletszabályzat 70. §-a értelmében elárúsítandó kézbesíthetetlen és fölös árú nyilvános elárverezése a Miskolc-gömöri p. u. állomáson lévő teheráru raktárban 1899. évi január hó 30-án délelőtt 9 órakor tartatik meg, mely árverezésre a t. cz. közönség ezennel meghívatik. *Az igazgatóság.*

Színház, irodalom, művészet.

**** Színház.** Vasárnap ismét a „Zsidónő” ment meglehetősen nagyszámú közönség előtt. Ezen hatásos, gyönyörű zenéjű operának érdekességét nagyban fokozta, hogy Szathmáry helyett — ki a bonvivant-féle szerepben utolérhetetlen, de az ének művészetében annál gyengébb — *Kornai* Lipót játszotta Theobald polgármester szerepét, e darabban is fényesen kimutatván gyönyörű baszus-hangját s lappangó operaénekesei tehetségét. A többi szereplőket már az előbbi előadásból ismeri a közönség. — Hétfőn — a mi pedig nagy ritkaság — nem egész telt ház előtt feláras előadásban Vidor „*A veres sapka*” cz. népszínműve került színre. Maga az előadás elég jó volt s a közönség igen jól mulatott *Tomcsányi* Juczikáján, ki ez estén bebizonyította, hogy ha épen arra kerül a sor, nemcsak naiva, hanem formális népszínműnékes is tud lenni, a mi mindenestre csak feltétlen dicséretet érdemel. Ugyancsak nem tévesztette el e hatást *Kozma* Szél Matyija, *Sarlai* egyházfija és *Mátrai* Szurok csizmadiamestere, a mennyiben többször kitapsolta őket a lelkes közönség. A darab komolyabb szerepeit *Könyves* Jenő (János) és *Gazdy* Aranka (Teréz) jutatták sikerre, a miből feltétlen része van még *Mátrainén* és *Ebergényinén* kívül különösen *Szathmárynak*. *Dajka* Balázs szerepét közbejött akadály miatt *Kószegi* játszotta, nem annyira sikerrel, mint dicséretes buzgósággal, a mely utóbbiról *Kaposi* kantora is megőzött mindenkit ez estén.

**** Az asszony bolondja.** E cím alatt jelent meg a budapesti *Sachs és Pollák* cég kiadásában Pierre Louys-nak, az Aphrodite világhírű szerzőjének, legújabb szenzációs regénye a: *La femme et le pantin*.

A mily kevesen ismerték nálunk az Aphrodite megjelenése előtt Pierre Louyst, a szélső naturalizmusnak ezt az irányával egyedül álló, merész uttoróját, annyira felesleges ma már — mikor a hirhedt regény magyar kiadását szinte elkapkodta a közönség — bővebben ajánlani Pierre Louys legújabb regényét. *Az asszony bolondja* szenzáció dolgában nem fog mögötte maradni az Aphrodite nek, sőt bizonyos szempontból túl is fogja szárnyalni azt, mert míg a mester első műve számára az antik világból merítette tárgyát, addig emez új munkája egészen a mai életet festő, valósággal ultramodern alkotás. *Az asszony bolondja* azt a mindnyájunk által ismert típust örökíti meg, a ki erkölcsileg és fizikailag csak úgy, mint anyagilag ruinalja magát egy bármily jelentéktelen szoknyáért. A regény hőse egy párisi roué, a ki egy még gyermek spanyol tánczosnő után bekalandozza a pyraeneusi félszigetet. A leány, a ki még ártatlan — moztal mondja diszkrétan a spanyol — a perverzitásnak minden elképzelhető fázisát átadobzódja kedvesével, de meg nem adja magát. A perverz bujálkodás hihetetlenül

változatos jeleneteinek megdöbbentően nyílt és merész leírása még Párisban is óriási szenzációt keltett, de viszont a legkényesebb izlésű kritika sem vitathatta el, hogy Pierre Louys ebben a könyvében ép oly mestere a tollnak, a színeknek s a finom lelektani analysisnek, mint az Aphrodite-ben. Ez magyarázza meg, hogy *Az asszony bolondja*-nak a társadalom minden rétegében osztatlan sikere volt. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a pompás regény magyar fordítást dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Prévost összes műveinek elismert tollu fordítója végezte, oly művészileg, hogy az eredetinek minden szépsége csorbította lanul kerül a magyar közönség elé. A kiállításban is előkelő regény minden könyvesboltban kapható 1 frtért.

**** Színházi műsor.** Szerda, jan. 11. „*Talmi hercegnő*,” operett. Csütörtök, jan. 12. „*Katonák*,” színmű (először.) Péntek, jan. 13. „*Jani és Juci*,” félárban. Szombat, jan. 14. „*Troubadour*,” opera. Vasárnap, jan. 15. „*Gésák*,” operett. Hétfő, jan. 16. „*Mátyás diák*,” félárban. Kedd, jan. 17. „*Bohémek*” (először.) Szerda, jan. 18. „*Varázsgyűrű*,” operett. Csütörtök, jan. 19. „*Katonák*,” színmű. Péntek, jan. 20. „*Két árva*,” színmű (félárban).

Szerkesztői üzenetek.

-- A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

Versifikátor. Ön már negyedizben zaklat bennünket, hogy verseit tegyük közzé, sőt legutóbbi levelében már fenyegetődni is kezd. Hígyje el uram, mi félünk Öntől s nehogy nagy elkeseredésbe még bombát találjon dobni szerkesztőségünkre, alább közöljük megnyugtatóra 9 verse közül a legjobbnak első versszakát. A többit ebből a legjobból sem merjük kinyomatni, mert merényletet követnénk el mi is olvasóink türelmével szemben. Ime a verse:

„Rózsabokorban jöttem a világra,
Fejem felett zümmögött egy bogárka,
Azt dudolta piczi bogár fülembé,
Szerencsétlen flótás leszek éltembe!”

Videki. Ahhoz, hogy valaki miskolci rendőr lehessen, épenességgel nem szükséges, hogy felsőbb iskolai képzettséggel bírjon. Fődolog, hogy kellő gyakorlatossága legyen a gorbombakodásban és vessély idején az — ellíllanásban.

Desiderius. Alkalomadtán közreadjuk. **B-y E-k.** Ujságíró sorsjegyet még eddig nem huztak ki.

Nagy F. Sziveskedjék befáradni hozzánk a jövő hét valamelyik délutánján.

S. Géza. Az új évi gratulációt sok hányattatás után megkaptuk. Talán csak nincs arrafelé is hófúvás?

A vetélytársak. Nem közölhető.

T. N. A. Válaszunkat levelében adjuk.

Sz. L. „A tél”, „Igen”, „Kórkázbán” és „Feláadás napján” cz. költeményeit átnézegettük s véleményünk az, hogy ne írjon egyszerre annyi verset, inkább keveset, de jót, miután a hamari munka sosem volt jó. A négy közül egy sem üti meg a közölhetőség mértékét, amár tagadhatatlan, hogy egyikben-másikban a rímek több helyen megfelelők. De hát az mit sem ér, ha a kidolgozás oly irtalmatlannal rossz. Pl. a „Tél” címűt így kezdi:

„Esik a hó, esik. Mért ne esne hó is,

Mikor az olyan rossz és meg olyan jó is.” stb. Hát már bocsánat, ez minden egyéb, csak nem verselés és arra a következtetésre készlet, hogy Ön, mielőtt íráshoz fogna, nem gondolja meg, hogy tulajdonképen mit is akar írni, hanem — *a hogy jön*, csak ép hogy vers legyen.

G. Kolozsvár. A „Hol a vigasz” című verset — melyet másodkézből kaptunk — hosszúsága miatt nem adhatjuk ki, különben is tartjuk magunkat abbéli kijelentéséhez, hogy csakis a közvetlenül általa küldött közleményekre reflektáljunk.

B. L. A versnek kevés átjavítással sorát ejtjük; az utolsó verszaka teljesen jó, az első három azonban eredeti formájában nagyon sentimentális volna.

A kis galambnak. Nem közölhető.

Hirdetmény.

Az esküdt bíróságokról szóló 1897. évi XXXIII. t. cz. végrehajtása tárgyában kibocsátott 94179/898. számú bel- és igazságügyminiszeri rendelet 27. szakaszának meghagyásához képest közírték teszem, mi-

szert a város és határa területén lakó minden férfi, a ki magyar honos, a folyó esztendőben legalább 26. életévét betölti, a magyar nyelvet érti, azon írni és olvasni tud és évenként legalább 20 korona egyenes állami adót köteles fizetni, a mennyiben pedig időleges adómentességet élvez, husz korona egyenes állami adónak megfelelő értékű vagyonnal bír; vagy az adózásra való tekintet nélkül: köztisztviselő, lelkész, a magyar tudományos akadémia tagja, tudor, okleveles tanár, ügyvéd, mérnök, építész, hajóskapitány, gazdász, gyógyszerész, vegyész, erdész, bányász, tanító, sebész, állatorvos, továbbá az, a ki a felsőbb művészeti vagy más felsőbb szakiskolát elvégezte, végül a ki a középiskolai záró vizsgát letette, folyó hó 16—20-ika közötti napokon délután 2—5 óra között a városház nagytermében működő összeíró bizottság előtt az alaprajstromba való felvétel végett, igazoló okmányait magával hozva, személyesen vagy meghatalmazott által is megjelenhetik. Miskolcson, 1899. január hó 9-én.

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.
összeíró küld. elnök.

Árverési hirdetmény.

Grünfeld Sámuel magánzálog-intézete (Széchenyi-utca 15. szám alatt, az orfeum mellett) közírték teszi, hogy a nála zálogban lévő és már elévült zálogtárgyak: **arany-ékszer, értékpapír és különféle ingóságok**

1899. január 19-én d. e. 9 órakor

nyilvános árverésen eladatnak.

Egyszermind figyelmeztetnek a zálogtulajdonosok, hogy a fenti időpontig zálogtárgyaikat kiválthatják, vagy meghosszabbíthatják.

Üzlettem reggeli 7 órától esti 6 óráig áll nyitva a t. közönség rendelkezésére.

Grünfeld Sámuel,
magánzálogház-tulajdonos.

CASCARADIN
RADITZ,

Jegjobb szer **SZÉKREKEDÉS, GYOMOR- és MAJBAJ, ÉTVÁGYTALANSÁG, SÁRGASÁG, ARANYER, ELHÍZÁS, VÉRTÖDULÁS és FEJFÁJÁS** ellen. Kiváló **VÉRISZTÍTŐ.**
Orvosi tekintélyek által kipróbálva és ajánlva.
1/2 doboz 60 kr., egész doboz 1 frt 10.
Az összeg előzetes bekuldesé esetén bérmentve.

MIRTUS-CRÈME
Mirt. védve

zsírtalan és ártalmatlan finomító és szepítő **KÉZ- és ARCZ-CRÈME.**
Nappal is használható!

Elitávoit minden **BŐRHIBÁT, UGYM. SZEPLŐT, MAJFOLTOT, BŐRATKÁT, BŐRHÁMLÁST, PATTANÁST** stb. — 1 tégely ára 1 frt. — hozzá

PULCHERADINPOUDRE
1 doboz 50 kr., (fehér, rózsá vagy krém.)

PULCHERADINSZAPPAN
bőrönömítő, romék illatú, nagyon tartós. 1 dbt 40 kr., 3 dbt 1 frt 10 kr.

MIRTUS-FEHÉRÍTŐ
vörös kezek, barna kezek, vörösdött arcz, orr ellen az egyetlen gyógyszer. 1 üveg 2 frt.
Szárítatlan elismerő levél!

Készíti és szétküldi:
RADITZ RÓBERT gyógyszer-tára **BUDAPEST,**
VIII. József-körút 84a.

Raktáron:

az ország nagyobb gyógyszer-táraiban.

HUBAY JENŐ

ur hegedűművész, a kir. országos zene
akadémia igazgatójának,

Lichtenstein Dóra

urnőgy dalénekesnő és

Székely Arnold

ur zongoraművész közreműködésével Miskol-
czon, 1899. évi január hó 12-én a „Korona-
szálló” emeleti vigadó-teremben tartandó nagy

zeneestélyének

műsora:

1. Tartini, Ördögtrilla. Szonáta. Előadja: Hubay Jenő ur.
2. Lully, Bois epais. (1684)
- b) Arne, Where the bee sucks. c) Schubert. Am Grabe Anselmo's. Előadja: Lichtenstein Dóra urnőgy.
- 3 a) Vieuxtemps, Réverie. b) Hubay. Berceuse. Hubay. Mazurka, A-moll. Előadja: Hubay Jenő ur.
4. a) Chopin, Nocturne. b) Liszt, Magyar Rhapszódia, 8. sz. Előadja: Székely Arnold ur.
5. Wieniavszky Souvenir de Moscou (orosz ábránd). Előadja: Hubay Jenő ur.
6. Hubay, Magyar dalok. Előadja: Lichtenstein Dóra urnőgy.
7. Hubay, Csárdajelenetek. 10. sz. Előadja: Hubay Jenő ur.

A helyárák a következők: Körszék az emel-
vénytől jobbra, balra és a középen I—V.
sor 3 frt. Zártszék VI—XII. sor 2 frt. —
XIII—XVI. sor 1 frt 50 kr. Karzati szá-
mozott ülőhely 1 frt. Belépőjegy 1 frt. Ta-
nulójegy 50 kr.

Kezdeté este 7 és fél órakor.

Az egyes műsordarabok bevégeztéig a terem
zárva marad. — Jegyek válthatók a hang-
versenyt rendező

Lóvy József fia

könyvkereskedésében Miskolczon és a hang-
verseny estéjén a pénztárnál.

Teljesen ártalmatlan.

Antiszeptikus és hygienikus

HÖLGY-ÓVSZER.

Teljes biztos hatással, használatban kiméletes
és nem kellene többé semminemű gyöngédte-
len és ártalmas gumi- vagy spongya czikkek.
1 doboz (12 drb) 1 frt 50 kr., pontos
használati utasítással 1 frt 75 kr.
előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál

LÁSZLÓ JÓZSEF gyógyszerésznél Maros
Ujvár. (Erdély.)

Budapesti főraktár:

Török József gyógyszerész,

Király-utca.

Kerpel, Fehér gyógyszerész

Lipót-körut 28. sz.

Bárhová díszes széküldés.

(Telefon 3617.)

Miskolczi raktár:

Baruh Gyula, oroszlan gyógyszerésztárban.

Czél szerű és kiméletes.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja
szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké,

Ára darabonként 3 frt.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. — Hozzá
ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon
kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva.
Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől meg-
ment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos aczélból és a többi része
alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLAK SÁNDOR főbizománysnál BUDAPEST
V. ker., Kálmán-utca 17.
Gyűjtőknek 5 drb utá- egy ingyen küldetik

OSAN -féle

Legjobb a
szájnak és fogaknak.
Antiszeptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval fölülmúlja az eddig ismert legjobb fogszereket.

OSAN szájjvíz üvegekben ára 88 kr.
OSAN fogpor dobozokban ára 44 kr.

OSAN -féle Keleti

A legjobb és legégsz-
ségesebb szépitőszert
1 üveg 1 frt. hozzávaló
Balzsám-szappan
30 kr.

RÓZSATEJ
(Orientálsche Rosenmilch)

Tanningene

a legjobb
HAJFESTŐSZER
sötétszőkére, barnára,
és feketére.
Ára 2 frt 50 kr.

Törvényesen védve, lelkiismeretesen megvizsgálva, teljesen ártalmatlan.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse 6.

Budapesti főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél Király-
utca 12. és Eger-téle Nádor-gyógytárban Váci-körut 17. továbbá
minden gyógyszerésztárban, drogueriákban és partimériákban. Szór-
küldés utánvétel mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár-
nincs, tenni cégek egyikéhez, vagy pedig közvetlenül a szállító-
hoz, a Czerny-céghez intézendők. Prospektus ingyen.

KITÜNTETVE: London, Páris, Bécs, Brüsszel, Konstantinápolyban, stb.

3856. sz. **Árverési hirdetményi kivonat.**
tkv. 1898.

Az edelényi kir. járásbiróság, mint
tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr.
Laurencz Ferencz végrehajtonak özv.
Barva Jánosné Szabó Mária végrehaj-
tást szenvedett elleni 16 frt 35 kr. tőke-
követelés s járuléka iránti végrehajtsi
ügyében az edelényi kir. járásbiróság
területén levő, Abod község határában
fekvő, az abodi 251. sz. tjkben A + 1.
sorsz. a. foglalt Szabó Mária, Jajczik
Mihály s neje Barva Mária és Barva
Jánosné Szabó Mária tulajdonát képező
ház-, udvar- és kertre a végreh. törv.
156. §-a alkalmazásával s azon különös
feltétellel, hogy az ezen ingatlanra C. 1.
alatt özv. Szabó Mihályné Dunák Mária
javáva bekebelezett haszonélvezeti jog
ezen árverés által nem érintetik, 417 frt
kikiáltási árban az árverés ezennel el-
rendeltetett és hogy a fentebb megjelölt
ingatlan az **1899. évi január hó 20-ik
napján délelőtt 10 órakor** Abod község
házánál megtartandó árverésen a kikiál-
tási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak
az ingatlanok becsértékének 10%-át a
kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1898. okt. 17-én.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Dömötör,
kir. albiró.

SCHWEITZER TESTVÉREK

varrógép és kerékpár nagyraktár.

Központi raktár és iroda

MISKOLCZON.

FIÓKÜZLETEK:

* DEBRECZENBEN * és * EPERJESÉN. *

AJÁNLUNK:

Minden rendszerű varrógépeket himző készülékkel családi haszná-
latra, női és férfi szabóknak, cipészek-, csizmadiák- és kalaposoknak stb. stb.

Eredeti amerikai Wheeler Wilson D. 12. számú

a legtökéletesebb varrógép bormunkákhoz, a legjobb és legtökéletesebb szerkezetű

SINGER

karikahajós-, körhajós-, Howe- és

Cylinder-rendszerű

varrógépeket,

kényelmes részletfizetésre is a legalsó

gyári árakban.

Nagy mechanikai varrógépjavító-műhely.

Kerékpárokat téli gondozás és megörzés végett elvállalunk.

Kerékpárjavítások, nikkelezések, emailirozásokat stb. a téli idény alatt
leszállított áron eszközöltetünk.

Ügynökök felvételnek.

THÉK ENDRE zongoragyára és főraktára

BUDAPEST,

Üllői-ut 66. sz.

Fiók-raktárak:

Temesvár, Arad,
Szeged, Kassa, Miskolcz,
Nagyvárad,
Kolozsvár, Győr, Baja stb.

Zongoragyárom a legkiválóbb hazai és külföldi erővel rendelkezik, nem kimélvén semmit, hogy ezen újabb vállalatom, amely egyedüli, ahol önállólag készítettnek zongorák az országban. Ezen magyar iparnak életképessége a külföld hasonló legjobb gyáraival elbirja már ma is a versenyt, sőt egyes részekben azt az újabb vivmányu kiegészítő részei folytán felül is mulja.

Ilyen azon szabadalmazott aluminium hur pánczéleret, melynek ségedelmével és több mással a hang dallamszerűsége ez idő szerint egyedüli a szép csengésével, amit legkiválóbb tanáraink elismernek.

Zongoráim azonfelül, hogy kivitelükben a legjobbakkal egyenrangúak, árban szintén versenyképesek, habár a legolcsóbbakkal, melyek a hazai piacot a külföldről elárasztják, versenyezni nem szándékom, a legnagyobb választék van készletben a főraktár és fiókraktárakban, hogy a nagyközönség lássa, miszerint a magyar ipar tud a szolid iparok bármelyikével versenyezni, különösen a jó és szép munkák terén, a művészettel egyetemben.

Ennek folytán kérem gyártmányaim figyelemre méltatását, melyek megtekinthetők a **miskolczi zenedében.**

Thék Endre.

HOFF maláta- készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. —
Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb malátakészítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészségét.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János

sűrített malátakivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Malátakivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg malátakivonatot, 1 font malátacsokoládét és 2/3 zacskó malátakivonat mell-cukorkát.

Fischer G. őrnagy, N.-Várad.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta-csokoládéja a legkitűnőbb, a mit ismerek. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolet orvos, Triebel.

Hoff János

malátakivonat mell-cukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetlen hatása. A valódi maláta mell-cukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt malátakivonat mell-cukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag,
Waldenburg.

Czukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

Raktár Miskolczon: Baruch Gyula, Rác Jenő, Kellner E., Balog József, Nemes Árpád gyógyszer-tárai-ban, Szabó Béla drogua-üzletében; Máhr Károly, Hesz Jenő csemege- és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tára Budapest, Király-utca 12. szám.

Kösztemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.